

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

21. september 2021

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 422 (Alm. del) af 30. august 2021 stillet efter ønske fra Mona Juul (KF)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvad udgifterne er i hvert af årene frem mod 2030 ved genindførelse af gensidig forsørgerpligt for samlevende i kontanthjælpssystemet og beskrive, hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser det vil have for BNP og arbejdsudbuddet? Finansministeriet har tidligere vurderet effekten, eksempelvis på et faktaark i forbindelse med aftale om finansloven for 2015.

Svar

Efter gældende regler er der gensidig forsørgerpligt mellem ægtefæller i kontanthjælpssystemet. Det betyder, at enhver har ansvar for at forsørge sig selv og sin ægtefælle. Kommunen kan derfor ikke yde kontanthjælp til en person, som kan forsørge sig selv eller har mulighed for at blive forsørget af sin ægtefælle.

Med kontanthjælpsreformen fra 2013 blev der indført forsørgerpligt mellem samlevende par i kontanthjælpssystemet. Med finanslovsaftale for 2015 blev den gensidige forsørgerpligt for samlevende i kontanthjælpssystemet afskaffet. Personer, som lever sammen uden at være gift, har efter gældende regler ikke ansvar for at forsørge hinanden.

Der spørges til de økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser ved at genindføre gensidig forsørgerpligt for samlevende i kontanthjælpssystemet, således at der ikke ydes kontanthjælp til en person, der har mulighed for at blive forsørget af sin samlevende.

Det bemærkes, at der i beregningerne for kontanthjælpsreformen fra 2013 blev taget udgangspunkt i registeroplysninger for, om borgerne i kontanthjælpssystemet var samlevende. Det faktiske antal berørte af den gensidig forsørgerpligt i 2014 viste sig imidlertid at være væsentlig mindre end forudsat.

De skønnede virkninger af genindførelse af gensidig forsørgerpligt for samlevende i kontanthjælpssystemet er skønnet på baggrund af registeroplysninger. Det er så-

ledes forbundet med betydelig usikkerhed at skønne over de økonomiske konsekvenser af en genindførelse af den gensidige forsørgerpligt for samlevende par, herunder en risiko for overvurdering af tiltagets virkninger. Det skal ses i lyset af, at den endelige vurdering af, om borgeren er omfattet af gensidig forsørgerpligt vil bero på en vurdering af den kommunale sagsbehandler.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at en genindførelse af den gensidige forsørgerpligt for samlevende i kontanthjælpssystemet vil medføre umiddelbare mindredudgifter i størrelsesorden af ca. 575 mio. kr. i 2022 faldende til 570 mio. kr. i 2026 og frem, svarende til 370 mio. kr. efter skat, tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 1*.

Forslaget skønnes at øge arbejdsudbuddet med ca. 350 fuldtidspersoner i 2025 og frem, og der forventes en positiv BNP-effekt på ca. 265 mio. kr. i 2025 og frem.

Tabel 1

Virkningen på de offentlige udgifter, beskæftigelse og BNP af en genindførelse af gensidig forsørgerpligt for samlevende i kontanthjælpssystemet

Mio. kr. (2022-pl)	2022	2023	2024	2025	2030
Umiddelbar virkning	-575	-575	-575	-575	-570
Virkning efter skat og tilbageløb	-280	-280	-280	-280	-280
Virkning efter skat, tilbageløb og adfærd	-370	-370	-370	-370	-370
Arbejdsudbudsvirkning (fuldtidspersoner)	400	400	400	350	350
Virkning på BNP (mio. kr.)	275	270	270	265	265

Anm.: Der er afrundet til nærmeste 5 mio. kr. og nærmeste 50 fuldtidspersoner fsva. arbejdsudbudsvirkningen.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister